831/09

Den 16. november 2009 blev i sag nr. 75.269:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S

Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har olieforureningsforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over selskabet afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt olieforureningsskade.

Selskabet har afvist at yde dækning med henvisning til, at klageren ikke var i god tro med hensyn til tankens lovlighed.

Det fremgår af sagen, at klageren overtog ejendommen den 1/6 2005. I forbindelse med opgravning af ejendommens hidtidige olietank i 2007 blev der konstateret olielugt, og S. Kommune udstedte den 9/11 2007 undersøgelsespåbud efter olieforureningslovens § 48.

Selskabet afviste at yde forsikringsdækning, jf. jordforureningslovens § 49, stk. 2, nr. 2 med henvisning til, at klageren burde have været vidende om, at tanken, der var en 2500 liter polyethylen kugleolietank af mærket AJVA-PLAST A/S, fremstillet i 1974, i henhold til bkg. nr. 829 af 24/10 1999, "olietankbekendtgørelsen", skulle være sløjfet senest den 1/1 2001.

Selskabets advokat har ved skrivelse af 9/3 2009 til nævnet fastholdt sit afslag på forsikringsdækning, og har i denne anledning bl.a. anført:

"**Vurdering af god tro**

I henhold til § 30 i bekendtgørelse nr. 829 af 24. oktober 1999 om indretning, etablering og drift af olietanke, rørsystemer og pipelines (herefter Olietanksbekendtgørelsen) skal ejeren af en nedgravet kugleformet olietank af polyethylen produceret af firmaet AJVA-PLAST A/S sikre, at tanken sløjfes senest 20 år efter nedgravningen dog tidligst 1. januar 2001. Klagerens olietank blev nedgravet i 1974 og det følger således af § 30 i bekendtgørelse nr. 829 af 24. oktober 1999, at olietanken skulle havde været sløjfet senest 1. januar 2001. Olietanken var således ulovlig på tidspunktet for konstateringen af forureningen. Bestemmelsen i § 30 i bekendtgørelse 829 af 24. oktober 1999 er videreført i senere versioner af Olietanksbekendtgørelsen og tilsvarende bestemmelser findes således i:

- Bekendtgørelse nr. 633 af 27. juni 2005, § 38
- Bekendtgørelse nr. 1641 af 13. december 2006, § 45
- Bekendtgørelse nr. 719 af 14. juni 2007, § 45
- Bekendtgørelse nr. 724 af 1. juli 2008, § 45

Det følger herudover af § 13 i bekendtgørelse nr. 829 af 24. oktober 1999, at der skal medfølge tankattest ved salg eller anden overdragelse af en olietank. Det følger herudover af § 32 i bekendtgørelse nr. 633 af 27. juni 2005, at ejeren eller brugeren skal opbevare et eksemplar af tankattesten.

Bestemmelse i bekendtgørelse nr. 633 af 27. juni 2005, § 32, er videreført i forbindelse med senere ændringer af Olietanksbekendtgørelsen og findes således i:

- Bekendtgørelse nr. 729 af 14. juni 2007, § 39
- Bekendtgørelse nr. 724 af 1. juli 2008, § 39

Selv om det følger direkte af reglerne i Olietanksbekendtgørelsen, at der skal medfølge en tankattest ved salg eller anden overdragelse af en olietank, samt at ejeren eller brugeren er forpligtet til at opbevare et eksemplar af tankattesten, har klageren eller dennes eventuelle repræsentant ifølge det oplyste på intet tidspunkt forsøgt at fremskaffe et eksemplar af tankattesten, og klager har således handlet i strid med reglerne i Olietanksbekendtgørelsen.

Af Jordforureningslovens § 49, stk. 2. nr. 2, fremgår, at forsikringsdækningen efter Jordforureningslovens § 49, stk. 1, ikke dækker udgifterne, hvor forureningen stammer fra installationer, som tankejeren vidste eller burde vide ikke opfyldte offentlige forskrifter herom indeholdt i Olietanksbekendtgørelsen.

Af forarbejderne til Jordforureningslovens § 49, stk. 2, nr. 2, fremgår:

'Formålet med forsikringspligten er, at der skal være økonomisk dækning for tankejerens ansvar efter § 48. Undtaget for pligten til forsikringsdækning er dog forureninger, der er forsaget ved forsætlige handlinger fra den nuværende tankejers side samt situationer, hvor tankejeren vidste eller burde vide, at installationerne, hvorfra forureningen stammer, ikke opfylder offentlige myndighedskrav, som fremgår af den til enhver tid gældende olietanksbekendtgørelse, samt hvor levering af olie i den nuværende ejers ejertid ikke er sket efter offentlige forskrifter herom, som fastsat i bekendtgørelse om vejtransport af farlig gods. Bag-

grunden for, at de nævnte situationer ikke er pålagt en pligt til forsikringsdækning, er, at disse tilfælde efter praksis ikke kan forsikres. I disse situationer vil der således være et ansvar, der ikke kan tegnes forsikring for.

…

For så vidt angår installationer på ejendommen må tankejeren gøre en indsats for at orientere sig om de faktiske forhold i forhold til tanken og sikre sig, at installationerne er lovlige, ligesom installationer løbende må vedligeholdes, så de opfylder de myndighedskrav, der er fastsat i olietanksbekendtgørelsen.

…

Som et andet eksempel kan nævnes, at det må forventes, at tankejeren har en tankattest, og såfremt dette ikke er tilfældet, gør, hvad der er muligt for at forsøge at fremskaffe en sådan. Der vil dog formentlig kunne forekomme situationer, hvor tankejeren ikke er i stand til dette, hvis fx producenten af tanken ikke længere eksisterer, og det ikke er muligt at fremskaffe en tankattest fra den tidligere ejer.

…

Ligeledes kan det forventes, at en olietankejer undersøger, om tanken er anmeldt til tilsynsmyndighederne, og såfremt dette ikke er tilfældet, foretager en sådan anmeldelse. Det må ligeledes forventes, at en ejer af en nedgravet tank, hvor ejeren selv har fået installeret tanken før den 1. april 1970, sørger for at få sløjfet denne, medmindre tilsynsmyndighederne har givet tilladelse til fortsat brug af tanken.

…

Har en tankejer gjort det, der med rimelighed kan forventes af ham, for at opnå en viden og dermed bringe sig i god tro om de faktiske forhold omkring tanken, skal der være forsikringsdækning, uanset det senere måtte vise sig, at de faktiske forhold forholder sig anderledes.'

Det følger således af forarbejderne til Jordforureningslovens § 49, stk. 2, nr. 2, at det påhviler den til enhver tid værende tankejer at gøre, hvad der er muligt for at fremskaffe en tankattest samt, at sikre sig, at olietanken til stadighed opfylder kravene i Olietanksbekendtgørelsen. Det er derfor uden betydning for vurderingen af forsikringsdækningen, at tanken ikke blev ulovlig i klagerens ejertid, da pligten til at sikre sig, at en olietank er lovlig, påhviler den til enhver tid værende tankejer.

…

Efter de foreliggende oplysninger må det lægges til grund, at klageren hverken i forbindelse med erhvervelsen af ejendommen i 2005 eller senere har forsøgt at fremskaffe en tankattest for den nedgravede olietank, og klageren har således ikke gjort, hvad der med rimelighed kan forventes for at opnå viden og dermed bringe sig i god tro om de faktiske forhold omkring tanken.

Det kan ikke ændre herved, at S. Kommune ikke havde oplysninger om tanktypen, jf. bilag …, idet klageren ved en henvendelse til S. Kommune ville havde fået oplyst, at olietanken ikke var anmeldt som krævet efter forarbejderne til Jordforureningslovens § 49, stk. 2, nr. 2.

Klageren har heller ikke sikret sig, at olietanken var anmeldt til myndighederne, og har dermed også i denne henseende forsømt at gøre, hvad der med rimelighed kan forventes af ham for at opnå viden og dermed bringe sig i god tro om de faktiske forhold omkring tanken.

Det er i øvrigt Topdanmark Forsikring A/S' opfattelse, at klageren, såfremt han havde modtaget underretning fra S. Kommune om, at olietanken ikke var anmeldt, burde havde foretaget yderligere undersøgelser vedrørende de faktiske forhold omkring olietanken f.eks. ved at fritgrave olietankens tankmærkat. Havde klageren gjort dette, ville han have konstateret, at der var tale om en AJVA-tank, jf. bilag …, side 3. Forarbejderne til Jordforureningsloven

udelukker ikke som ellers anført af S. Kommune i det som bilag … fremlagte brev, at en tankejer fritgraver tankmærkatet. Således fremgår følgende af forarbejderne til Jordforureningslovens § 49, stk. 2, nr. 2:

'Det er Miljø- og Energiministeriets vurdering, at en tankejer, for at være orientering om, hvorvidt en olietank er lovlig nedlagt, ikke skal grave ned omkring olietanken for at konstatere, om denne er nedlagt korrekt, eller om rørforbindelserne er udført i overensstemmelse med bekendtgørelsens krav.' (Mine understregninger)

Forarbejderne til Jordforureningslovens § 49, stk. 2, nr. 2, udelukker således alene, at en tankejer er forpligtet til at grave ned omkring en olietank for at undersøge om, hvorvidt denne er nedlagt korrekt, samt hvorvidt rørforbindelsen er udført korrekt, men forarbejderne udelukker ikke, at en tankejer efter omstændighederne kan være forpligtet til at grave ned til tankens tankmærkat for at konstatere olietankens alder. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at en fritgravning af olietankens tankmærkat er *væsentligt mindre omfattende* end gravearbejdet forbundet med at grave ned omkring olietanken for at konstatere, hvorvidt denne er nedlagt korrekt.

På baggrund af ovenstående må det således fastholdes, at klageren ikke har gjort, hvad der med rimelighed kan forventes for at opnå en viden og dermed bringe sig i god tro om de faktiske forhold omkring olietanken."

Ved skrivelse af 25/3 2009 til nævnet har klageren hertil bl.a. bemærket, at ejendommen forud for klagerens erhvervelse har været solgt 3 gange på tvangsauktion, og at det derfor må antages at være yderst tvivlsomt, om der længere eksisterer en tankattest. I skrivelsen har klageren endvidere bemærket:

"**Vi har modtaget en købekontrakt i 2005, hvor det fremgår, at den nedgravet olietanken sælger bekendt er lovlig. Hvilke vi ikke i 2005 havde noget grundlag for at betvivle.** Bilag …

Tankattesten har fået en central betydning i indeværende sag, man kan derfor undre sig over, at det ikke fremgår fra Topdanmarks hjemmeside eller fra de 2 pjecer, jeg har hentet fra internettet (bilag ...) i henholdsvis 2007 og 18.3.2009.
I de pjecer er der intet beskrevet om tankattester eller, at det er en forudsætning for, at være i god tro, at man er indehaver af pågældende tankattest.

Hvorfor Der skal være forsikringsdækning.

Det ville ikke have været muligt for os, at fremskaffe en tankattest. S. Kommune havde ingen oplysninger om eksisterende olietank. Vi har skrevet til, de tidligere ejere i anden anledning uden respons. Og som nævnt har ejendommen været solgt 3 gange på tvangsauktion. Det må derfor antages som værende yderst tvivlsom, at en tankattest skulle eksistere.

Det vil sige, at den eneste mulighed i 2005 var, at grave olietankens tankmærkat fri.
I værste tilfælde skulle der fjernes 3 til 4 m^3 jord for, at finde en tankmærkat, som det ikke var sikkert eksisterede.
Derefter skal der evt. findes en ekspert som kan fastslå olietankens fabrikat og fabriks år. Efter vores vurdering et stort arbejde uden garanti og den eneste fornuftige løsning er, den vi har foretaget, at sløjfe den nedgravede olietank, hurtigst muligt.

Desuden skal det bemærkes, at der intet er, som indikerer at der skulle være tale om en ulovlig olietank i april/ maj 2005, hvilket også fremgår af S. Kommunes vurdering. Der har ikke været et stort olieforbrug, som medfører mistanke om utæt olietank. (forureningen var også begrænset).

I AK afgørelse nr. 64.478 eller AK afgørelse nr. 60.324 blev der ikke stillet krav om, at olietanksejerne skulle grave tankmærkerne fri, for at opnå forsikringsdækning.

Vi mener fortsat, vi har foretaget os det, man kan forvente af en tank ejer for, at sikre os olietanken er lovlig og tæt og er dermed i god tro."

Selskabets advokat har ved skrivelse af 6/4 2009 til nævnet hertil bl.a. anført:

"**Bemærkninger til det af klageren anførte**

Ejendommen solgt på tvangsauktion

Forpligtelsen til at sikre sig, at en nedgravet olietank opfylder bestemmelserne i Olietanksbekendtgørelsen, herunder at der foreligger et eksemplar af tankattesten, påhviler den til enhver tid værende ejer af olietanken, og det er således uden betydning for spørgsmålet om, hvorvidt klageren burde vide, at den nedgravede olietank ikke opfyldte kravene i Olietanksbekendtgørelsen og dermed var ulovlig, at ejendommen har været solgt på tvangsauktion.

Ejeren af en nedgravet olietank har således pligt til at sikre sig oplysninger om tankinstallationen, herunder installationens alder og type uanset, hvordan og hvor ofte ejendommen tidligere har været handlet.

Klageren har på intet tidspunkt forsøgt at fremskaffe oplysninger om tankinstallationen, og klageren har således ikke gjort, hvad der med rimelighed kan forventes af ham for at opnå en viden og dermed bringe sig i god tro om de faktiske forhold omkring tanken.

Oplysningen i det kommunale oplysningsskema

Det fremgår af kopien af side 2 af det kommunale oplysningsskema, klagerens bilag …, at kommunen ikke var i besiddelse af oplysninger om en eksisterende olietank. På baggrund af oplysninger i sagen, herunder klagerens egne oplysninger om olieforbruget, må det lægges til grund, at klageren har benyttet olietanken, og klageren har således været bekendt med, at der - trods oplysningen i det kommunale oplysningsskema - var en nedgravet olietank på ejendommen.

Selvom klageren således burde have indset, at oplysningen i det kommunale oplysningsskema ikke var i overensstemmelse med de faktiske forhold på ejendommen, har klageren undladt at indhente yderligere oplysninger om olietanken, og klageren har dermed ikke gjort, hvad der kan forventes for at sikre sig oplysninger om de faktiske forhold.

Olietanksbekendtgørelsens § 13

Med hensyn til klagerens bemærkning om § 13 i Olietanksbekendtgørelsen, bekendtgørelse nr. 827 af 24. oktober 1999, kan det oplyses, at bestemmelsen finder anvendelse ved alle overdragelser af olietanke og således ikke, som påstået af klageren, primært henvender sig

til producenter af olietanke og ikke til villaejere. Det må således fastholdes, at klageren har handlet i strid med reglerne i Olietanksbekendtgørelsen.

Oplysninger i klagerens pjecer

Klageren har i brev af 25. marts 2009 anført, at det ikke fremgår af indklagedes pjecer, at det er en forudsætning for god tro, at tankejer er i besiddelse af en tankattest. Kopi af indklagedes pjecer er fremlagt som klagerens bilag ...

Det fremgår direkte af indklagedes pjecer, at forureningen ikke må stamme fra en olietank med tilhørende installationer, som tankejeren vidste eller burde vide var ulovlig. Det fremgår herudover, at en tankejer bør få tjekket, at tankinstallationen er lovlig i henhold til gældende olietanksbekendtgørelse, ligesom det fremgår, at nedgravede AJVA-kugletanke ikke længere må bruges. Det fremgår således tydeligt af indklagedes pjecer, at en tankejer skal sikre sig, at olietanken opfylder kravene i olietanksbekendtgørelsen, samt at AJVA-kugletanke var ulovlige."

Ved skrivelse af 29/5 2009 til nævnet har selskabet endvidere bl.a. bemærket:

"Jordforureningslovens § 49, stk. 2, nr. 2, herunder forarbejderne til nævnte bestemmelse, pålægger en tankejer en forpligtelse til at orientere sig om de faktiske forhold vedrørende en olietank. Klagerens subjektive vurdering, af muligheden for, at der eksisterede et eksemplar af tankattesten på tidspunktet for klagerens erhvervelse af ejendommen, fritager ikke klageren fra denne forpligtelse. Såfremt klageren ikke fandt det sandsynligt, at der eksisterede et eksemplar af tankattesten, har klageren således været forpligtet til på anden vis, at søge at orientere sig om de faktiske forhold vedrørende olietanken. Dette har klager ikke gjort. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at AJVA-PLAST A/S opbevarer en kopi af samtlige tankattester vedrørende olietanke produceret af virksomheden, hvorfor klageren ved henvendelse til AJVA-PLAST A/S kunnet have fået udleveret et eksemplar af tankattesten.
…
Det er ikke dokumenteret, at olieforurening er opstået før klagerens erhvervelse af ejendommen…

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at såfremt olieforureningen allerede var opstået på tidspunktet for klagerens erhvervelse af ejendommen i 2005, ville ejendommen være behæftet med en væsentlig mangel, der som minimum berettiget klageren forholdsmæssig afslag fra sælgerne af ejendommen.

På baggrund af ovenstående må det således fastholdes, at der ikke er forsikringsdækning for skaden."

Ved skrivelse af 15/6 2009 til nævnet har klageren hertil bl.a. anført:

"JNH. anføre på side 1. at vi kunne have henvendt os hos Ajva Plast A/s og fået udleveret et eksemplar af tankattesten.
Vi havde naturligvis aldrig købt ejendommen, hvis vi havde været bekendt med i 2005, at der var en nedgravet kugleformet olietank fra firmaet Ajva -Plast A/S som skulle være sløjfet senest 20 år efter nedgravningen dvs. i 2001 eller anden ulovlig olietank.

Vi har talt med Ajva-Plast A/S S. telefon … ved I.A.

Der eksisterer ikke noget kartotek længere med kopi af tankattester over olietanke produceret af virksomheden.
Desuden har I.A. oplyst, at nogle af de producerede olietanke blev solgt til VVS- virksomheder samt grossister og man dermed ikke vidste, hvor de efterfølgende blev anvendt.

Ajva Plast A/S har iflg. I.A. produceret ca. 20.000 kugleformede olietanke af polyethylen til olieprodukter.
Man kan som forbruger undre sig over, hvis man har kendskab til hvor disse olietanke befinder sig, hvorfor man så ikke allerede før de blev ulovlige at anvende, kontaktede tank ejerne eller i det mindste de respektive kommuner og oplyste om evt. nedgravede Ajvaplast olietank.
…
JNH. anføre på side 2 'det *er ikke dokumenteret, at olieforurening er opstået før klagerens erhvervelse af ejendommen'.*

Det er korrekt, men da olieforureningen var begrænset og det derfor, kan udelukkes at olietanken var flækket eller der var opstået en større revne, var det bedst kvalificerede gæt, at der var opstået en mindre revne eller utæthed i toppakningen og at forureningen derfor var forgået over længere tid.
Desuden har der ikke været et stort olieforbrug i perioden, som kunne medfører mistanke om en utæt olietank."

I skrivelse af 1/7 2009 til nævnet fra selskabet hedder det bl.a.:

"Under henvisning til klagers brev af 15. juni 2009 hvori klager fastholder, at han ikke havde kendskab til, at der var tale om en ulovlig AJVA-tank, kan jeg oplyse, at alle AJVA-kugletanke blev leveret med en pejlestok.

Pejlestokken anvendes til kontrol af oliebeholdningen, herunder om der er et usædvanligt stort olieforbrug fra tanken, samt kontrol med, om der er vand i bunden af olietanken. Skalaen på pejlestokken er tilpasse den specifikke tanktype, den skal benyttes sammen med, og det er således alene muligt at kontrollere oliebeholdningen samt tilstedeværelsen af vand i tanken, hvis tankejeren er i besiddelse af en original pejlestok.

Da pejlestokken alene kan anvendes til den specifikke type olietank den leveres sammen med, fremgår tanktype og størrelse af pejlestokken. Har klageren således været i besiddelse af pejlestokken, kan han ikke have været uvidende om, at der var tale om en ulovlig AJVA-tank.

Fandtes pejlestokken ikke, da klageren erhvervede ejendommen, har han ikke været i stand til at kontrollere oliebeholdningen samt kontrollere tanken for vand. Klageren har i så fald været nødsaget til at anskaffe sig en ny original pejlestok, for at kunne foretage kontrol at tanken. Da pejlestokkens måleskala er tilpasset den olietank, hvortil den skal benyttes, er det alene muligt at anskaffe en ny pejlestok, såfremt tanktype og størrelse kendes.

Det må på denne baggrund fastholdes, at klageren ikke var i god tro med hensyn til olietankens lovlighed."

I skrivelse af 18/7 2009 til nævnet har klageren hertil bemærket:

"I forbindelse med overtagelsen, havde tidligere ejer fyldt olietanken, således at vi samtidige med overtagelsen af ejendomme også overtog 2500 liter olie.
2500 liter olie svarer til et varmeforbrug på mere ind 1 år for ejendommen.
Som tidligere nævnt var de tilhørende installationer til olietanken lovlige og der var **intet i** sommeren 2005 eller frem til oktober 2007 der indikerede, at der var tale om en ulovlig eller utæt olietank.

I forbindelse med afregning af olieforbruget i marts 2006, konstaterede vi, at der ikke eksisterede en pejlestang på ejendommen, hvorfor vi benyttede periodens indkøbte olie som afregnings grundlag.
Tidligere ejere havde glemt at afbestille Statoil og vi fik derfor automatisk fyldt olietanken med 1.141 liter olie i februar 2006."

Af skrivelse fra S. Kommune til selskabet af 20/11 2007 fremgår bl.a.:

"S. Kommune vurderer i modsætning til Topdanmark, at ejerne af H.vej … har handlet i 'god tro' således, at § 49, stk. 2, nr, 2 ikke finder anvendelse.

Dette begrundes i:

- at ejendommen først blev erhvervet den 1. juni 2005 og ejeren således ikke selv havde etableret tanken.
- at ejerne ikke vidste at der var tale om en kugletank eller at tanken var fremstillet af Ajva-Plast A/S.
- at der i købsaftalen blot er beskrevet, et der var tale om en 2500 liters nedgravet tank og at denne, sælger bekendt, var lovlig. Nuværende ejer fik ikke overdraget en tankattest e.l.
- at Kommunen ingen oplysninger har om tanken og således ikke har kunnet bibringe ejeren oplysninger om tanken.
- at der intet var, der indikerede at der skulle være tale om en ulovlig tank (f.eks. pejlestok, synlige tankmærkater, tankattest e.l.).
- at det ikke forudsættes, at ejeren, for at bringe sig i 'god tro', foretager udgravninger omkring nedgravede olietanke for at undersøge tankens lovlighed. Se 'Jordforureningsloven med kommentarer' af Peter Pagh, pkt. 2.3 s. 322 og Miljøstyrelsens afgørelse 335/05-0028 af 22. november 2005.

Miljøstyrelsen skriver endvidere i ovennævnte afgørelse:

'Har en tankejer gjort det, der med rimelighed kan forventes af ham for et opnå en viden og dermed bringe sig i god tro om de faktiske, forhold omkring tanken, skal der være forsikringsdækning, uanset at det senere måtte vise sig, at de faktiske forhold forholder sig anderledes'.

På den baggrund vurderer S. Kommune, at der er hjemmel i jordforureningslovens § 48, til at påbyde undersøgelser og eventuel oprensning af forureningen - også selvom forureningen er sket før lovens ikrafttræden."

Parterne har i Deres indlæg til nævnet endvidere henvist til og fortolket relevant rets- og ankenævnspraksis.

Af forsikringsbetingelserne for olieforureningsforsikringen fremgår bl.a.:

"Forsikringen dækker ikke,
- når forureningen skyldes Sikredes forsætlige handlinger;
- når forureningen stammer fra installationer, som Sikrede vidste eller burde vide ikke opfylder offentlige forskrifter herom, indeholdt i olietankbekendtgørelsen,"

Nævnet udtaler:

Efter det oplyste havde kommunen på tidspunktet for klagerens erhvervelse af ejendommen i 2005 ikke oplysninger om tanken, og klageren modtog aldrig tankattesten, der sandsynligvis er bortkommet. Nævnet må endvidere lægge til grund, at der i øvrigt ikke var forhold, der gav klageren anledning til at tro, at den omhandlede olietank var af mærket AJVA-PLAST A/S, og hermed var omfattet af sløjfningspåbuddet i olietankbekendtgørelsen.

På det således foreliggende grundlag er det nævnets vurdering, at klageren kun kunne have erhvervet sig en faktisk viden om, hvilken tank der var tale om ved at grave ned til tanken med henblik på at undersøge dens mærkebetegnelse.

Det er nævnets vurdering, at en sådan undersøgelse ligger uden for, hvad man med rimelighed kan forlange af en olietankejer i relation til jordforureningslovens § 49, stk 2, nr. 2, og nævnet finder på denne baggrund, at klageren har været i den fornødne gode tro. Selskabet har således været uberettiget til at påberåbe sig den ovenfor refererede undtagelsesbestemmelse i forsikringsbetingelserne.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Selskabet, Topdanmark Forsikring A/S, skal anerkende at være forpligtet til at yde forsikringsdækning for den anmeldte olieforureningsskade.

Marianne Højgaard Pedersen
formand